

en lang Dei. Hvad navnlig angaaer den Bestemmelse, at de, som boe i 3 Miles Afstand, kunne søge en saadan Præst, da er der rigtignot Tvivl om, hvorledes dette skal forstaaes, om Meningen er, at Ingen kan slutte sig til en Præst, som boer over 3 Mile borte, eller om det kun er Meningen, at, naar 20 Huusfædre som boe indenfor 3 Miles Afstand danne en Menighed om en selvvalgt Præst, da ogsaa andre kunne slutte sig til, som boe længere borte. — Jeg veed som sagt ikke, hvorledes det skal forstaaes; men hvillensomhelst end Meningen er, saa mener jeg, at det er en urimelig Bestemmelse, der er jo Besværlighed og Vanskelighed nok tilstede iforveien, og jeg seer ingen Grund til, at man skal gjøre Besværligheden endnu større. Hvad angaaer det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal om den kongelige Stadsfæstelse, da seer jeg heller ikke den mindste Grund til, at vedtage det. Jeg mener, at Forholdet her bør være det samme som, naar Folk vælge Friskolelærere og selv lønne dem. Valget af Præsten forekommer mig at være Noget, som man ganske maa overlade til Folk selv at bestemme, navnlig saameget mere, som det jo kunde tænkes, at man, naar Alt var ordnet, tilfids fik Afslag og ikke fik den Mand, man søgte om. Naar man siger, at det kun er en Form, saa indseer jeg ikke, hvorfor man skal holde paa det. Det sidste Forslag, jeg har stillet, gaaer i en lignende Retning, nemlig Forslaget til § 3. I denne Paragraph staaer der nemlig, at enhver saadan Menighed har at gjøre Indstilling til Biskoppen om, ved hvem den ønsker Kirkesanger-Forretningerne udførte, og at Biskoppen da kan nægte Bevilling af Kirkesanger; jeg seer ikke, at der er nogen Grund til, at Biskoppen skulde have en saadan Ret; men iøvrigt mener jeg, at denne Paragraph aldeles ikke behøver at staae i Loven. Dette var i Kort- og Grundene, hvorfor jeg har stillet disse Forslag, og jeg mener, de ere saa simple og billige, at der ikke kan være nogen Grund til, at man ikke skulde vedtage dem. Der er maastee kun Iden Udsigt dertil, eftersom de ikke tidligere ere blevne omtalte; men jeg mener som sagt, at man ikke bør gjøre Sagen altfor besværlig, men stille den simpelt, jevnt og billigt

frem. Jeg havde først tænkt paa at stille det Forslag, at der ikke skulde forlanges 20 Huusfædre eller Enker med Huusstand. Naar man huffer paa, at der i hvert Huus er flere Personer, saa bliver det et ikke ganske ringe Antal, og jeg seer ikke, hvorfor det skal komme an paa Antallet; det, hvorpaa det skal komme an, er den Trang, der er tilstede. Jeg kan som sagt ikke see Grunden til, at man skal have disse indskrænkende Bestemmelser. Følgen af, at vi hidtil have havt dem, har været den, at vi have faaet en heel Deel Secter rundt omkring i Landet, som ikke vilde være komne tilstede i saa stort Antal, dersom Trang og Indskrænkninger ikke havde bestaaet. Jeg troer, at, dersom vi ikke itide passe paa, at give nogen Frihed, kan det let føre til Ubrædelse af Folketirken, og det vil vistnok ikke være helbigt. Det forekommer mig, at man, som der tydelig og klart blev udtalt ved 1ste Behandling, saavidt muligt skal søge at tilveiebringe Sammenhold i Menighederne indenfor Folketirken, da der ellers let kan opstaae Ubehageligheder og Rivninger, som man skal søge at undgaae. Man skal søge at træffe saadanne Bestemmelser, at Folket kan staae enigt og samlet saameget som muligt, og at dette mere og mere kan udvikle sig. Jeg skal hermed slutte og anbefale mine Forslag til det ærede Thing.

Carlsen: Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag og at optage et andet, der var stillet af et andet Medlem, og skal nu, saa godt jeg er istand dertil for Dieblikket, og som min Stemme tillader, søge at gjøre Rede for Grundene til, at jeg har stillet Forslaget. I det oprindelige Forslag til Lov, som indkom, havde Forslagsstillerne fastholdt, at 20 Huusfædre eller Enker med Huusstand skulde kunne vælge en tjenstelig Præst til at være deres Menigheds Præst, og der var ikke Tale om nogen kongelig Stadsfæstelse af dette Valg. Efter min Opfattelse behøves det heller ikke, da vore tjenstelige Præster ere Mænd, som i en anden Embedsstilling eengang fra Kongens Side have faaet en Ansættelse og Anerkjendelse for, at de vare brugbare til Præster, ligesom det ogsaa er Mænd, som have opfyldt alle de Betingelser, Staten ellers har foreskrevet. Nu har